

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.458/2015/6. szám

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú eljárásban személyesen eljár, a másodfokú eljárásban dr. Hekeli Gábor ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - dr. Ites István ügyvéd ügyintézése mellett az Ites Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű (cím), II.rendű alperes neve II. rendű (cím), III.rendű alperes neve III. rendű (cím) alperesek ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetése iránt indított perében az Egri Törvényszék 12.P.20.114/2014/37. sorszámú ítélete ellen a felperes által 40. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 15 nap alatt 8 100 (nyolcezer-egyszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó 38 100 (harmincezer-egyszáz) forint fellebbezési költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I. rendű alperes a III. rendű alperesnek a polgármestere, a II. rendű alperes 2010. október 3-ig a jegyzője volt.

A jegyző 432-4/2009. számú határozatát, amellyel a felperes részére a rendszeres szociális segély folyósítását megszüntette, az Észak-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala 2009. szeptember 14-én hozott HGYA/101-17/2009. számú határozatával megsemmisítette.

A Hevesi Városi Bíróság az Egri Törvényszék 2012. szeptember 4-én jogerős, 1.Pf.25.420/2012/5. sorszámú ítéletével helybenhagyott, 2.P.20.416/2011/9. sorszámú ítéletével kötelezte a III. rendű alperest, hogy fizesse meg a felperesnek a 2009. május 1-jétől 2011. április 30-ig terjedő időszakra esedékes 615 600 forint rendszeres szociális segélyt és a késedelmi kamatait.

A III. rendű alperes a fizetési kötelezettségét 2013. március 19-én teljesítette.

A felperes a módosított keresetében az alpereseket egyetemlegesen 1 200 000 forint és 2011. április 30-tól késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. Indokai szerint a III. rendű alperes késedelmes teljesítése miatt anyagi nehézségei támadtak, ingóságai és állatállománya egy részét értékesíteni kényszerült.

Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását indítványozták. Védekezésük szerint a kifizetést a III. rendű alperes nem teljesítette, az I-II. rendű alperes kárfelelőssége ezért nem áll fenn. A III. rendű alperes pedig az anyagi nehézségei miatti késedelméért kamatot fizetett.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította és a felperest 50 000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Az ítéletének az indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 348. §-ának (1) és a 349. §-ának (1) bekezdése, valamint a polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény 8. §-ának (1) és (2) bekezdése felhívásával rámutatott arra, hogy az államigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősséget önmagában nem alapozza meg az, ha a kárt államigazgatási szerv alkalmazottjának a tevékenysége okozza. A károkozásnak az államigazgatási szerv közhatalmi szerepével, államigazgatási jellegű tevékenységével kapcsolatba kell lennie, a közhatalom gyakorlása során kifejtett szervező-intézkedő tevékenységgel, illetve ennek elmulasztásával összefüggő kár téríthető meg. Ennek feltételei a jogellenes magatartás és az államigazgatási tevékenységgel összefüggő kár mellett a vétkesség, valamint az, hogy a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetve a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a felperes által hivatkozott, a polgármesternek a foglalkoztató felé fennálló felelősségét megállapító, a foglalkoztatónak okozott károk megtérítését szabályozó 1994. évi LXIV. törvény alkalmazása a jelen perben kizárt. A Ptk. 348. §-ának (1) bekezdésére utalással úgy foglalt állást, hogy a közhatalmi jogviszony keretében intézkedő polgármester és jegyző esetleges károkozó magatartásáért a munkáltatója, az önkormányzat tartozik felelősséggel.

A perben a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a kára bekövetkezett, az alperesek vétkes kötelezettségszegésével, jogellenes, felróható magatartásával okozati összefüggésben keletkezett és a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Az elsőfokú bíróság a perben meghallgatott tanúk vallomásainak a kiemelésével megállapította, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, kizárólag a késedelmes kifizetést sérelmezte, amelyre államigazgatási jogkörben okozott kárigény nem alapítható.

A csatolt okiratok és a tanúk nem bizonyították az érvényesített követelésnek sem a jogalapját, sem az összecszerűségét. Nem bizonyította az I. rendű alperes által kötelezettségének vétkes megszegésével szándékosan okozott kárt. A II. rendű alperes 2008. május 1-jétől 2010. október 3-ig volt a III. rendű alperes jegyzője. Nem bizonyította azt sem, hogy kára a III. rendű alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett, hogy az elnehezült anyagi helyzete a késedelmes kifizetéssel okozati összefüggésben lenne. **T. Á.** tanú vallomása szerint a felperes állatállományának egy része és mezőgazdasági munkagépek úgy kerültek a tulajdonába, hogy a kölcsönadott pénzt nem tudta visszafizetni.

A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperesek keresete szerinti marasztalását kérte. Az indokai szerint a jogerős ítéletet a III. rendű alperes az I. rendű alperes irányításával nem hajtotta végre. A teljesítés végrehajtási eljárásban inkasszóval történt, amely bizonyítja, hogy önként is teljesíthetett volna. A II. rendű alperes volt az, aki a megsemmisített jogszabálysértő határozatot hozta. Vétkes

köteleességszegésnek ítélte a jogerős közigazgatási határozatok be nem tartását, amely miatt fizetési meghagyásos eljárásra, majd perre, végül végrehajtási eljárásra kényszerült. A III. rendű alperes jogellenes magatartással okozott kárát, amiatt élethelyzetének teljes ellehetetlenülését bizonyította. Az elsőfokú bíróság indokaitól eltérően a késedelem 2009. június 30-tól állt fenn.

A felperes másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett, mert nem tett eleget a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében foglalt előzetes tájékoztatási kötelezettségének. Álláspontja szerint eljárási szabálysértés az, ha a feleknek előzetesen adott általános tájékoztatást utóbb a konkrét tájékoztatás nem követi.

Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság megalapozott ítéletének a helybenhagyását indítványozták.

A fellebbezés nem alapos.

A felperes fellebbezési kérelme másodlagosan irányult az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Az ítélet táblájának először erről kellett állást foglalnia, mert e kérelem alapossága az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát kizárja.

A Polgári perrendtartás tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről nyilvánított 1/2009. (VI.24.) PK vélemény szerint a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség célja annak biztosítása, hogy a fél a bizonyítási indítványait a jóhiszemű és célszerű pervitel követelményeinek megfelelően előterjeszthesse, a tájékoztatásnak az anyagi jogi szabályok szerint jelentős tényekre kell vonatkoznia.

A Ptk. 339. §-ának (1) és a 355. §-ának (1) és (4) bekezdései értelmében, valamint a bizonyítás főszabálya szerint a kártérítés iránti igény akkor lehet alapos, ha a jogsértés tényén túl igazolt az alperes jogsértő magatartásával releváns okozati összefüggésben a károsultat ért vagyoni, nem vagyoni hátrány keletkezése is. Az anyagi jogi szabályok szerint jelentős, ezáltal bizonyításra szoruló tényekre vonatkozó tájékoztatási kötelezettség teljesítése annak tükrében kérhető számon a bíróságon, hogy a kártérítési követelés anyagi jogi feltételei konjunktívak, bármely feltétel hiánya a kereset elutasítását eredményezi, így szükségtelenné teszi a perben a kárfelelősség további feltételeinek a vizsgálatát.

Az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről nyilvánított 1/2014. (II.3.) PK vélemény szerint lényeges eljárási szabálysértésre (a Pp. 252. § (2) bekezdésére) alapított hatályon kívül helyezés általában akkor indokolt, ha az elsőfokú eljárás megismétlése elengedhetetlen.

Az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatához szükséges releváns adatok az ítélet tábla rendelkezésére álltak. Ezért az elsőfokú bíróság un. blanketta-szerű, az ügy konkrét és egyedi sajátosságaihoz nem igazodó tájékoztatásai nem hatottak ki a per érdemi eldöntésére, nem tette szükségessé az elsőfokú tárgyalás megismétlését, vagy kiegészítését. Az, hogy a felperes által felajánlott bizonyítékok a kárigényét - a következőkben kifejtettek miatt - nem alapozták meg, nem vezethető vissza az elsőfokú bíróság nem megfelelő tájékoztatására.

Ezért a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének nem volt helye, az ítéletábra a Pp. 253. §-ának (1) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött.

Az ítéletábra a per iratai alapján megállapította, hogy a felperes a kárigényét az elsőfokú ítéletben rögzítettektől eltérően nem kizárólag a III. rendű alperest kötelező jogerős ítélet késedelmes teljesítésére alapította. Ezért azt a következők szerint kiigazítja:

A felperes a rendszeres szociális segély folyósításának jogsértő megszüntetése miatt elszenvedett kárát érvényesítette a perben. A tényállítása szerint **T. Á.**-dal annak reményében kötött két kölcsönszerződést, hogy a fűkaszáját és az állatait a rendszeres szociális segélyből visszaváltja. Annak hiányában azoktól áron alul kellett megválnia. További vesztesége az eladott állatok után a szaporulat, a fűkasza miatt a termény kiesése (31. és 35. sorszám). A kárát amiatt szenvedte el, mert az alperesek együtt döntöttek arról, hogy megvonják tőle a szociális segélyt (13., 17., 19/F/1. sorszám). Ha időben megkapta volna, ami jár, nem adott volna el dolgokat (21. sorszámú jegyzőkönyv). Emiatt kellett a kaszagépét és az állatállománya egy részét értékesítenie (5. sorszámú jegyzőkönyv, 31., 35. sorszám).

A felperes kereseti követelésének ténybeli alapjaként az elsőfokú bíróság 22. sorszámú végzéssel közölt felhívására és tájékoztatására 24. (majd 28/F/1.) sorszámú beadványában is megjelölte 2008-tól történt munkanélküli ellátásának jogszabálysértő megszüntetését. Már a járásbírószágon előterjesztett keresetében, majd a 17. sorszámú beadványában is megjelölte a folyósítást 2008. december 1-jével, majd 2009. május 1-jével megszüntető, másodfokon megsemmisített határozatokat. Mellékletként csatolta annak okirati bizonyítékait, hogy az alperesek a rendszeres szociális segélyezési ügyeiben hozott másodfokú határozatok és a másodfokú hatóság azt követő felszólításai szerint törvénysértően jártak el. A korábbiakra hivatkozással a 35. sorszámú beadványa szerint a kára abból adódik, hogy a szociális segélyt törvénytelenül megvonták tőle.

A fentiek tükrében az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a 9/T/2. és 9/T/3. alatt csatolt megállapodások, illetve a per egyéb adatai alapján kiegészítette következőkkel:

A 2008. december 5-én keltezett megállapodás szerint a felperes kéthavi lejáratra 30 000 forint kölcsönt kapott **T. Á.**-tól és a visszafizetés biztosítékeként zálogba adott 4 fejőskecskét, 10 tyúkot, 3 pulykát, 7 nyulat. A felperes az okiraton 2009. február 12-én elismerte, hogy a megállapodásnak nem tudott eleget tenni, ezért az állatai **T. Á.** tulajdonába kerültek további 39 000 forint ellenében (69 000 forint levágási áron 159 000 forint való érték helyett). A felperes azokat akkor kapta volna vissza, ha a kölcsönt lejáratkor visszafizeti. Azok való értékéhez csak akkor jutott volna, ha a jogosult az állatait nem adja vissza (elhullás, lopás miatt, vagy ha érdekei úgy kívánják).

A 2009. június 8-án keltezett megállapodás szerint **T. Á.** 100 000 forint kölcsönt adott a felperesnek 2 hónapra azzal, hogy ha nem tudja visszafizetni, a szerződéskötéskor zálogul átadott, 400 000 forintot meghaladó értékű kaszagép a tulajdonába kerül. A felperes lejáratkor nem fizetett, a gép **T. Á.** tulajdonába került.

A jegyző a felperes részére a rendszeres szociális segély folyósítását 95-2/2008. számú határozatával 2008. december 1-jétől, a 2009. június 29-én hozott 432-4/2009. számú határozatával 2009. június 30-ától szüntette meg. A határozatokat az Észak-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala a HGYA/101-6/2009. és a HGYA/101-17/2009. számú határozataival megsemmisítette. Az indokolás szerint ezzel az eredeti állapotot helyreállította, a megállapított rendszeres szociális segélyt a felperes részére 2008. december 1-jétől, illetve 2009. június 30-tól továbbra is folyósítani kell.

A felperes részére az MVH 2008. december 18-án 182 291 forint terület alapú támogatást fizetett ki. A III. rendű alperes a 2008. december - 2009. április közötti időszakra esedékes 128 250 forint segélyt 2009. május 6-án, a 2009. május 1. - 2011. április 30. közötti időszakra esedékes 615 600 forintot, a késedelmi kamataival 773 350 forint összegben, 2013. március 19-én fizette ki.

Az ítélet tábla a fentiekkel kiegészített tényállást fogadta el ítélezése alapjául. Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével a következő, részben eltérő indokolással értett csak egyet.

A késedelmi kamatfizetési kötelezettség a pénztartozás késedelmes teljesítésének felróhatóságtól független, objektív következménye. A felperes a perben a Ptk. 301. §-ának (5) bekezdése alapján a segély folyósításának a jogszabálysértő megszüntetése folytán a késedelmes kifizetés miatt az őt jogerős közigazgatási határozat alapján megillető 615 600 forint után járó, az Egri Törvényszék 1.Pf.25.420/2012/5. sorszámú ítéletével megítélt és a számláján 2013. március 19-én jóváírt késedelmi kamatot meghaladó kárát érvényesítette. A felperes állítása szerint a kamat a neki okozott kárt nem egyenlítette ki (35. sorszám).

A felperes a késedelmi kamatot meghaladó mértékű kárának a megtérítésére csak a kárfelelősség anyagi jogi feltételeinek a megléte esetén tarthatott igényt.

A Ptk. által szabályozott indirekt (közvetett vagy exkulpációs) rendszerben a kártérítési felelősség megállapításának szükségképpen, konjunktív elemei a károsult által bizonyítandó jogellenesség, a kár, valamint az ok-okozati összefüggés a bekövetkezett kár és a jogellenes tevékenység (mulasztás) között. Bármelyik feltétel bizonyítottságának a hiánya a további feltételek vizsgálata nélkül maga után vonja a kereset elutasítását.

A felperes perben érvényesített kára közigazgatási jogkörben okozott kár, mert a jegyző folyósítást megszüntető határozatait hatályon kívül helyező jogerős másodfokú határozatra tekintettel a megállapított rendszeres szociális segély folyósítása elmaradt, a kifizetés késedelmesen történt.

A 63/2006. (III.27.) Korm. rendelet (a pénzbeli és természetbeni szociális ellátások igénylésének és megállapításának, valamint folyósításának részletes szabályairól) 6. §-ának (1) bekezdése alapján a megállapított pénzbeli szociális ellátások folyósításáról a települési önkormányzat jegyzője gondoskodik.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, hogy a jegyző és a polgármester jogellenes és felróható magatartásáért, az általuk a jogkörükben eljárva, harmadik személyeknek okozott kárért az önkormányzat tartozik helytállni (Kúria Pfv.IV.20.475/2014/9., Pfv. III.21.718/2009/11., BH2003. 280., BH2009. 183., EBH2006. 1406., EBH2005. 1208.).

A perben érvényesített kárigényének az alapossága a felperestől a perben annak kétséget kizáró bizonyítását igényelte, hogy a rendszeres szociális segély folyósításának 2008. december 1-jével, majd 2009. május 1-jével történt törvénysértő megszüntetése és a segély késedelmes kifizetése indította el azt az oksági folyamatot, amelynek következtében 2008. december 5-én 30 000 forint, 2009. június 8-án 100 000 forint kölcsön felvételére kényszerült, azt nem tudta visszafizetni, és azon túl, hogy a kaszagépét és az állatait értékükön alul elvesztette, jövedelemtől, haszontól esett el. Azaz az alperesek jogsértő magatartásához kapcsolódó, azzal releváns, adekvát ok-okozati összefüggésben érte kár.

Az elsőfokú bíróságnak a jogerős bírósági ítélet teljesítésének a késedelmére alapított kárigényt elutasító döntésével az ítéltábla a következő eltérő indokolással értett egyet:

A 2008. december 5-én két hónap lejáratra felvett kölcsön és a visszafizetés elmaradása miatt a felperesnél 2009. február 12-én az állatai elvesztésével bekövetkezett vagyoni hátrány és a 2012. szeptember 4-én jogerős bírói ítélet késedelmes teljesítése között az okozati összefüggés az események időbeli - az ok és az állított okozat fordított - sorrendje miatt kizárt. A felperes a fűkasza elvesztése miatt állított kárát is már korábban, 2009. augusztus elején elszenvedte. A III. rendű alperes kárfelelőssége a terhére rótt azon magatartás miatt, hogy a bírói ítéletet késedelmesen teljesítette, a felperes kárának a bírói ítéleten alapuló fizetési kötelezettség esedékességét megelőző keletkezése miatt nem áll fenn.

Az ítéltábla az okozati összefüggés hiányát állapította meg a folyósítás 2008. december 1-jével, majd 2009. május 1-jével történt jogsértő megszüntetése, valamint a két kölcsön (2008. december 5-én 30 000 forint, 2009. június 8-án 100 000 forint) felvétele, a visszafizetés hiányában a kaszagép és az állatok elvesztése között is a következők miatt:

A 2008. december 5-én két hónap lejáratra felvett kölcsön visszafizetése hiányában a felperesnél 2009. február 12-én az állatai elvesztése miatt bekövetkezett vagyoni hátrány a havi 25 650 forint segély 2009. május 1-jétől elmaradt folyósításával szintén az események időbeli sorrendje miatt nincs okozati összefüggésben.

Hiányzik az okozati összefüggés a 2008. december 5-én a 30 000 forint kölcsön felvétele és a 2008. december 1-jétől a segély folyósításának a megszüntetése között is. A 63/2006. (III.27.) Korm. rendelet 6. §-ának (3) bekezdése alapján a rendszeres szociális segélyt utólag, minden hónap 5-éig kellett folyósítani. A jegyző határozata folytán a felperes a 2009. január elején esedékes december havi segélytől esett el. A kölcsön felvétele időben megelőzte a decemberi kötelezettségszegésre alapított határozat meghozatalát, annak alapján a bevétel januártól történt kiesését. A 2008. december 5-én két hónap lejáratra felvett kölcsön visszafizetése 2009. február elején volt esedékes. Aközött, hogy a felperes az esedékességkor nem tudott teljesíteni, és a segély folyósítása időközben megszűnt, szintén nincs közvetlen ok-okozati összefüggés a felperes perben igazolt egyéb jövedelmére, a 2008. december 18-án kifizetett 182 291 forint támogatásra tekintettel.

A felperes 2009. június 8-án a 100 000 forint kölcsönt azt követően vette fel, hogy részére 2009. május 6-án átutalásra került 128 250 forint. A kölcsön felvétele pedig időben korábban történt, mint ahogy a jegyző 2009. június 29-én hozott határozatával a

folyósítást ismét megszüntette. Mindemellett a havi 25 650 forint segélyből a két hónapra vállalt visszafizetési kötelezettség nem volt teljesíthető. Mindezek szintén kizárják az okozatosságot.

Az ítéltábla a fentieken túl mutat rá a következőkre:

A felperes által a kölcsönadóval kötött megállapodások a Ptk. 265. §-ának (1) bekezdésében szabályozott, kézizálogjogot létrehozó szerződéseket is tartalmazzak. A felperes a vagyonvesztését a számára nemcsak hátrányos, hanem semmis zálogszerződések alapján szenvedte el. Arra az esetre, ha a kölcsönt a lejáratkor nem fizeti meg, mindkét esetben olyan tartalommal állapodott meg a kölcsönszerződésekben, hogy a kölcsön felvételekor átadott ingóságaiból a hitelező a követelését úgy elégítheti ki, hogy azokat elszámolási kötelezettség nélkül megszerzi, a tulajdonába kerülnek.

A zálogjog érvényesítésének ez a módja tiltott: a Ptk. 255. §-ának (2) bekezdése alapján semmis a kielégítési jog megnyílta előtt létrejött az a megállapodás, amely szerint a jogosult a kötelezettség teljesítésének elmulasztása esetén megszerzi a zálogtárgy tulajdonjogát. E rendelkezés megtiltja azt, hogy a kielégítési jog megnyílta, a perbeli esetben a kölcsön lejáratára előtt olyan megállapodást kössenek a felek, amely szerint az adós zálogkötelezett nem teljesítésének a jogkövetkezménye a zálogtárgy tulajdonjogának a hitelező zálogjogosultra való átszállása. Ennek a jogkövetkezménye pedig az, hogy a semmis megállapodás alapján a hitelező zálogjogosult nem szerzett tulajdonjogot.

Mindemellett a fenti semmis kikötés hiányában sem köthető a zálogjog megszűnése előtt olyan megállapodás, amely a zálogjogosultat mentesíti az elszámolási kötelezettség alól. A Ptk. 258. §-a (3) bekezdésének utolsó mondatában foglalt rendelkezés alapján az ilyen megállapodás is semmis. A kézizálogjogra vonatkozó különös szabály, a Ptk. 265. §-ának (4) bekezdése alapján a kézizálogjog jogosultja az egyébként érvényes szerződés esetén is a hasznokról elszámolni köteles.

Az ítéltábla mindebből levont jogkövetkeztetése szerint a felperes állított kára a segélyek utólagos megfizetésével, illetve a késedelmi kamatokban megtérült, az ezt meghaladó, a semmis zálogszerződésekben fakadó kárát pedig maga okozta és maga köteles viselni. A tiltott szerződés kötése önhiba, a felperes részéről jogellenes magatartásnak minősül. Nem terheli kártérítési felelősség a károkozót a kárnak azért a részéért, amely abból származott, hogy a károsult nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható (Ptk. 340. § (1) bekezdés, PK. 36.).

Az ítéltábla a fent kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét, a fenti eltérő jogi indokolással, a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes fellebbezési eljárási költségét megfizetni. E címen az ítéltábla a jogi képviselőjének a munkadíját számolta el, azt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, és az (5) bekezdése alapján, a 4/A. § rendelkezéseire figyelemmel az általános forgalmi adó felszámításával, állapította meg.

A pervesztes felperes személyes költségmentessége miatt a meg nem fizetett fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) és a 14. §-a alapján az állam viseli.

D e b r e c e n, 2015. október 22.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottilia s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -